

"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ"
ΤΕ / 31.10.85

ΤΕΛΟΣ 47

ΣΤΑ ΠΟΤΑΜΙΑ, ΠΗΓΕΣ ΚΑΙ ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ

ΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ ΝΕΡΟ

ΤΟΥ Δ. ΣΤ. ΔΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
Γεωπόνου

Ανησυχεί κανείς;

Είναι και φέτος μια γεωργική χρονιά με μικρές αποδόσεις στα σιτηρά, και μερικά στα ποτιστικά. Έτσι φτάσαμε σε ελασμένη σιτηρών.

Αλλά οι λιγότερες βροχοπτώσεις, οι μικρότερες βροχοπτώσεις και χονδρά παράτησες, αρσενά χρόνια τώρα, έχουν κάνει να είναι οι Μετεωρολογικοί σταθμοί να βροδιάνουν.

Το φαινόμενο βροχών δεν είναι τοπικό. Από την Αθήνα μέχρι τη Σουηδία είναι το ίδιο. Οι βροχοπτώσεις. Τα Σουηδικά βροχόμετρα την ενδιαφέρει. Είναι όμως το ίδιο. Είναι βροχό. Οι μειωμένες βροχοπτώσεις συνεπάγονται μικρότερες ποσότητες νερού σε πηγές, ρέματα και γεωτρήσεις και έτσι, από το 1.000.000.000 λίτρα νερού που υπήρχαν φέτος στη Θεσσαλία σαν ποτιστικά, 1.000.000.000 λίτρα νερού είχαν αρνηθεί νερό για ποτίσμα το καλοκαίρι.

Αν υπολογίσουμε και φέτος οι μειωμένες βροχοπτώσεις (όπως δείχνουν τα βροχόμετρα) τότε η ποσότητα νερού είναι 1.000.000 ή 700.000 λίτρα. Θα έχουν εξαφανισμένο νερό για ποτίσμα το καλοκαίρι. Κατάλαβα όμως τις συνέπειες; Εκεί που λέγαμε να αυξήσουμε τις ποτιστικές ποσότητες, αυτές μειώνονται.

Υπολογίζουμε ότι στη Θεσσαλία θα πείσουμε να ποτίσουμε 4.000.000 στρέμματα κάθε χρόνο και τώρα πρέπει να πασχίσουμε να διατηρήσουμε αυτά που ποτίζαμε.

ΤΙ ΦΤΑΙΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ;

Εάν από το γενικό φαινόμενο των μικρών βροχοπτώσεων, εμείς εδώ έχουμε ενδογενείς αιτίες που συνεπάγονται μείωση των παροχών νερού σε πηγές και γεωτρήσεις.

Από τις μεταβολές που είναι και γίνονται σε πηγές, γεωτρήσεις και ρέματα, αποδεικνύεται ότι οι παροχές πέφτουν, δυσανάλογα περισσότερο, από τη πύση των βροχοπτώσεων που σημαίνει ότι η αντίληψη πολύ περισσότερο μετριοφάνη που τροφολογούνται, ή ότι η τροφοδοσία τους είναι μικρότερη.

Πριν από 40 χρόνια, στη Θεσσαλία συναντούσε κανείς, παντού πλημμυρισμένες εκτάσεις, έλη και βολτόνερα, ή Κάρλα μέχρι τα πρώτα σπύτια του Πλα-

τάμπου 300.000 στρέμ. ήταν μόνιμα έλη ή λίμνες. 2.000.000 στρέμ. ούσαν από υπερβολική υγρασία. Οι ποτιστικές, καλλιεργειακές δαπάνες ήταν 10.000 στρέμ.

Η τροφοδοσία τότε των υπογείων στρεμάτων, ήταν πλούσια και η γη στα έβρισκε κανείς όρεξη νερό, ακόμα και στα λρεφάρια. Οι ποτιστικές πρέπει να ήταν μεγαλύτερες, μα και οξαυτλήσεις και υδατομετρήσεις, ας πούμε.

Τα αντιπλημμυρικά και στραγγιστικά έργα που έγιναν και που είναι απαραίτητα για την εξυγίανση του τόπου, εξαφάνισαν τις λίμνες και τα έλη και το νερό της βροχής οδηγείται γρήγορα στη θάλασσα.

Εκείνο όμως που δεν έπρεπε να γίνει, είναι η απολύμνιση των εκτάσεων τις εκχερδώσεις και το κόψιμο των δασών, που συντελούν στη μείωση της του νερού, να να ελασχερσεί στη γη και να τροφοδοτήσει πηγές και ρέματα στράματα.

Τα ποτάμια μας και τα ρέματα, έχουν μεγάλες παροχές το χειμώνα και μειωμένες το καλοκαίρι.

Δε μένει λοιπόν παρά το ντύσιμο των πλαγίων, με την ανάπτυξη της οικονομίας, ελαιοδένδρων, ελασθέων και πέρα απ' αυτό, πρέπει να προστατεύσουμε το νερό που ρέει στα ρέματα και στα ποτάμια, με φυλάξεις, με ταχυήτες λίμνες παντού και στις παρακρινείς πρόφορες θάλασσες.

Ακόμη είναι απαραίτητα τα έργα εμπλουτισμού των υπογείων στρεμάτων, που θα οδηγήσουν τα πλημμυρικά νερά τάφρων και στράτων σ' αυτά.

Αυτά βέβαια επεδόθηκαν πολλές φορές ως τώρα. Δεδομένου όμως ότι η εξασφάλιση νερού για τη γεωργία, βιομηχανία και στη χώρα μας είναι ανάγκη, τα έργα για το σκοπό αυτό, πρέπει να έχουν τη πρώτη προτεραιότητα, μετά την υγεία και πρέπει να επωχθούν με φανατισμό και ουσιαστικά προτεραιότητα.

ΝΑ ΒΡΕΘΕΙ